

André Jansen

Na Hester Loeff en Harry Raad is het nu mijn beurt om een stukje te schrijven voor de rubriek 'Even voorstellen'!

Ik ben André Jansen, bijna 78 jaar oud, geboren in Amsterdam en thans woonachtig in Bovenkarspel (NH) met mijn zoons Fabian en Marnix. Ik ben ook nog vader van mijn oudste zoon Thierry en grootvader van Jasper, zoontje van Thierry en Wilmi. Het grootste deel van mijn werkzame leven bracht ik door op de documentatieafdeling van het Koninklijke Shell Laboratorium in Amsterdam-Noord.

Ik ben in 1955 lid geworden van de Nederlandse Malacologische Vereniging (NMV) en in 1966 van de Werkgroep Tertiaire en Kwartaire Geologie (WTKG). In de 50-er jaren van de vorige eeuw kwam ik voor de eerste keer in aanraking met fossiele schelpen en wel op twee fronten dicht bij huis. Ik woonde als kind in Amsterdam-West en in de Brederodestraat woonden ook Jim van Es (later geëmigreerd naar Canada) en Caesar Deerenberg (ex-WTKG en helaas veel te vroeg overleden).

Zij waren het die mij in aanraking brachten met Eemien fossielen. Ik kan mij nog heel goed herinneren dat Caesar tijdens een van onze tripjes naar de opgespoten terreinen uitriep: "Ik heb een klepje van een Parelmoerneut (*Nucula spec.*) gevonden". Een ander leuk moment voor mij was de vondst van een pectensoort (*Flexopecten spec.*). In die jaren werd de Amsterdamse werkgroep van de WTKG opgericht, die zich hoofdzakelijk met Eemien fossielen bezighield. Eenmaal in de maand kwamen de leden bij elkaar om nieuwtjes uit te wisselen. Dit gebeurde meestal thuis bij Ab Stiva (ex-NMV/WTKG, ook helaas te vroeg overleden) onder leiding van Gerard Spaik (een paar jaar geleden ook overleden). Regelmatig ging een aantal leden van deze werkgroep de opgespoten terreinen bezoeken om fossiele schelpen te verzamelen.

Daar deden zich naast het serieuze werk ook wel hilarische momenten voor. Ik zal er hier twee noemen. Het was de gewoonte om bij de afsluiting van een dag verzamelen elkaars vondsten te bekijken. Ik kan mij nog heel goed voor de geest halen dat Ab Stiva verschrikkelijk enthousiast was over een spectaculaire vondst, te weten een complete keverslak. Het was net in een periode dat losse schelpstukjes van keverslakken voor het eerst door ons gevonden werden. Ab deed zijn doosje met vondsten open op zoek naar de keverslak en na enig zoeken kwam hij te voorschijn. Toen hij de schelp op zijn hand plaatste begon de keverslak zich te bewegen. Het ging om een pissebed. Een andere vondst, die gedaan werd door een jongeman wiens naam ik helaas niet meer weet, was een bijna gave *Patella*. Met nadruk op 'bijna' want er zat helaas een gaatje in de top. Het bleek dus een Sleutelgathoren *Diodora spec.* te zijn. Een topvondst, die later op de zelfde dag verloren ging. De persoon waar het om ging deed zijn bijzondere vondsten in een glazen buis, die hij met een prop watten afslot. Die prop watten was op een gegeven moment los geschoten uit het glazen buisje. Het vervolg laat zich raden.

Het tweede front waar ik voor het eerst met fossiele schelpen in aanraking kwam bevond zich in het Amsterdamse Bos, vlakbij Schiphol. Er bevonden zich in dat bos fietspaden die verhard waren met schelpmateriaal van pliocene ouderdom en daartussen bevonden zich ook soms haaiantanden. Vlak bij Schiphol lagen jaren lang schelphopen (afkomstig van Ellewoutsdijk) die je niet mocht betreden zonder schriftelijke toestemming (ja, toen ook al). Mijn vader had zo'n toestemming bemachtigd. Die toestemming was gelukkig met potlood geschreven. Iedere keer als we op de fiets naar die plek toegenen werd thuis de oude datum voorzichtig weggegomd en werd de nieuwe da-

Fig. 1. André Jansen. Foto Marnix Jansen

tum op het briefje vermeld. Een prachtige vondst daar gedaan door mijn vader was *Simnia leathesi*, toen nog bekend onder de naam *Ovula spelta*. Ik ben mijn vader nog steeds zeer dankbaar voor deze vondst.

Later heb ik nog wel eens wat over Eemien-vondsten geschreven voor het tijdschrift *De Kreukel* (redactie Cor Karnekamp; NMV/WTKG). Ook heb ik samen met Bernie Landau (WTKG) een drietal artikelen kunnen schrijven over pliocene gastropoden van Estepona (El Velerin) in Spanje (Landau & Jansen 2014, 2015a, b).

Helaas komt het er niet meer van om zwaar veldwerk te verrichten. De rug laat het niet meer toe. Maar gelukkig wordt dit gemis ruimschoots vergoed door het uitpikken van gruis (deels ooit zelf verzameld, maar ook regelmatig door Stef Mermuys (NMV/WTKG) beschikbaar gesteld).

Een groot deel van wat hier boven geschreven staat heeft betrekking op het verleden – de goede oude tijd. Toch wil ik dit stukje afsluiten met het noemen van werkzaamheden van dit moment. Ik prijs mij zeer gelukkig met de mogelijkheid om oude en nieuwe literatuur met behulp van de computer te kunnen downloaden. Een bezigheid die ik een aantal jaren geleden niet voor mogelijk had gehouden.

Dit was mijn verhaal; nu wil ik het stokje aan een ander doorgeven. Ik zwaai om naar Limburg en nodig bij dezen Stef Keulen uit om zich voor te stellen.

Bronnen

- LANDAU, B.M. & A. JANSEN, 2014. Additions to the gastropod fauna of the Pliocene of Estepona, southwestern Spain, 1. Two new vetigastropod records. – *Basteria* 78(4-6): 103-108.
- LANDAU, B.M. & A. JANSEN, 2015a. Additions to the gastropod fauna of the Pliocene of Estepona, southwestern Spain, 2. The genus *Spiricella* Rang, 1828 (Umbraculida, Umbraculidae). – *Basteria* 79(1-3): 55-58.
- LANDAU, B.M. & A. JANSEN, 2015b. Additions to the gastropod fauna of the Pliocene of Estepona, southwestern Spain, 3. The genus *Plesiothyreus* Cossmann, 1888 (Phenacolepadiidae), with a note on its presence in the Middle Miocene of Winterswijk, Miste, The Netherlands. – *Cenozoic Research* 15(1-2): 123-126.